

ДЕТСКИ ЖИВОТЪ

— Братко, който и да си, ела, ти ми спаси живота.

На няколко крачки от къщичката си дърварят намери, покатерил се на едно дърво, мъж. Когато наближи съвсем до дървото, той забеляза, че това е ловец. Ловецът слезе от дървото почти вкоченясал от студа и отпаднал от умора и глад. Взе го дърварят под ръка и го заведе у дома си.

Запалиха огъня. Извади жената, каквото беше останало от вечерта, за ядене. Ловецът се посъвзе малко и чак тогава дойде на себе си, похапна си и почна да приказва:

— Бяхме трима другари. Вървахме що вървахме заедно, следъ това се разделихме. Тръгнах аз по една посока. Вървах, вървах. Скитах из гората. Бяхме си определили място, където вечерта да се срещнем. Но падна гъста мъгла. Сбърках пътя. На помощ на мъглата дойде и тъмнината. Аз още повече се обърках. А останал бях и без патрони и без храна. Най-сетне тръгнах по един път. Но чух вълчо виене. Забързах, но силите ми бяха почнали да ме напускат. Вълчето виене от минута на минута ставаше по-силно. Доближаваше ме. Изплаших се много и забързах още повече. Къде отивах — сам не знаех. А отдавна беше се мръкнало. Най-сетне видях, че няма спасение и почнах да тичам. Но разбрах, че вълците са много и че ме настигат вече. Тогава взех да

викам и едвам с мъка се покатерих на дървото. Вълците останаха дълго време, докато чуха гърмежа.

Разказа ловецът всичко и си отдъхна.

— Вие, добри хора, ми спасихте живота, — продължи той, вие отново ще зарадвате семейството ми.

Дърварят и жена му го изслушаха и тъга някаква ги обхвана. Толкова зими бяха прекарвали в тази гора. Толкова горчиви хапове бяха преглътнали, но никога от нищо не бяха така поразявани. — Значи, до там е бил стигнал животът на този човечец, помислиха си и двамата, който също така има деца и жена?

Накараха го да си легне, но той отказа. Уморен бил, наистина, но никак не му се спяло. Виждаше се, че човекът беше преживял страшни мигове и сега все още не можеше да се успокои за сън.

Подеха разговор. От дума на дума, за работата, за живота, за децата, ловецът запита дърваря, как се казва и от къде е.

— Казвам се Стаменко. Родом съм край морето. Но баща ми и майка ми умрели рано, та с брат ми, по-малък от мен, сме останали сами. Но него го взеха едни хора, мен други и така се разселихме и не се видяхме вече. Аз живях отначало при един рибар. Но той умря и пак останах сам. След това тръгнах по света, та до днес.